

Korku

– dervisim · 15 Ekim 2012

İmkansız bir düşün göçüğü altında kalırken gerçekler ardında sıralananların ellerini kelepçeleyen isyanlara dur demek kadar zordu hayat...

Büyüdüğü beşikten alınıp toprağa layık görülen bir kız çocuğunun asil feryatları gibiydi çılgınları karanlığın...

Sessizliği bozan bir fırtınanın dağıttığı yuvalardan yükselen ahları duyurma yarışındaydı her şey...

Bozguna uğramış aşkların yağmalanmış duygularında hissizliğe açılan bir pencereydi artık ömür...

Sen yokken varlığı saklayıp adında kaybolmanın hayalleriyle renk buluyordu sevda ve yaşam...

Kırık dökük cümleler içinde yazmaya çalışmak kadar zordu kalemini kırmak ümitlerin...

Doğurmadan öldürmenin,doğmadan batmanın zamansızlığı gibiydi seninle geçen an...

Ayrılığa yazılmış şarkılar misali her gözde acı bir ahı akıtıyor tüm nağmeler...

Keşke diye başlayan ve ardında sen olan tüm kelimeleri yutmak gibiydi ölüm...

Gözlerine yenik düşmüş yalanların bıraktığı yaraların kabuk bağlamış yanlarını kaldırmak gibi bir şeydi hayallerini kurmak sevdaların...

Seven yüreklerin yangınlarında kaybolmak gibiydi acı...

Çıkmaz bir sokağa kurulu duraktan sana gelen arabaları beklemek gibiydi özlem...

Bilmeden atılan her adımın hesabını vermek gibiydi gözlerine yazılmış şiirleri okumak...

Korku

Ve korkuydu aslında kaybetmek veya kaybolmak sensizliğin can damarında birdenbire atan kalbi durdurmak...

Korku

Ve korkuydu aslında zamansız bir sevdanın kalıntılarında savrulmak...

Korku

Ve korkuydu aslında sevmek ve yaşamak...Her şeye rağmen...